

en goede ordonnantie, waarmede het eigenaardig karakter van Hollands vruchtbre weiden, Landbouw en Veeveelt is uitgedrukt. Gelijk eene bondige en overtuigende redevoering, een fierlijke en bevattelijke stijl ons de juistheid en klaarheid van het denkvermogen des Redenaars of Schrijvers doet kennen, zoo is ook een schoon Schilderstuk het aan ons melege-deelde, aanschouwelijk gemaakte, en in alle bijzonderheden ontvouwen begrip en gevoel des kunstenaars, met hetwelk hij vooraf voor zijnen geest de volmaakte schoonheden der Natuur opspoorde, rangschikte en ver-eenigde. Vele menschen denken juist, of bezitten een fijn gevoel voor het geen waarlijk schoon is; doch aan weinigen onder die velen is het gegeven, om een of ander onveranderd aan anderen mede te deelen. Dat de Heer KOBELL in den schoonsten bloeitijd van zijn kunstoeferend leven en dat gevoel, en de gave hetzelfde aanschouwelijk te maken en mede te deelen in eenen hoogen graad bezat, zullen zijne meesterstukken altijd ge-tuigen. Mogt het der Vierde Klasse weldra gebeuren, de plaats door het overlijden van den Heer KOBELL vakant geworden, door eenen ver-dienstelijken opvolger vervuld te zien.

Reeds naderde het tijdstip voor het houden dezer Algemeene Vergade-ring, en ik mogt mij dus reeds vleijen, de drie overige Klasfen met het behoud van alle hunne Leden te kunnen geluk wenschen. Het was zoo niet beschikt door hem, die over dood en leven gebiedt. Slechts voor wei-nige dagen ontving ik den rouwbrief, die ons den dood van den Heer Mr. JOHAN MEERMAN, Heer van Vuren en Dalem, Lid van de Tweede Klasse des Instituuts, berigt heeft. Een langzaam verval van krachten eindigde op den 19den dezer maand, in zijnen ouderdom van bijna 62 jaren, zijn nuttig en werkzaam leven. Wij hebben dit ons Medelid, en deszelfs hooge waarde als mensch en geleerde, te wel gekend, dan dat wij de boodschap van zijn overlijden niet met weemoed vernemen zouden. De naam van MEERMAN is onafscheidelijk van dien der beroemdste Hol-landsche Letterkundigen. Hetgeen de Voorvaderen des overledenen ter

vestiging van den roem diens naams gedaan hebben, dat heeft hij zelve ter handhaving en meerdere uitbreiding van denzelven bijgedragen. Ik beken het, Mijne Heeren, ik ben niet volledig bekend met alle de verdiensten en met al den Letterkundigen arbeid des overledenen; de tijd sedert zijn verscheiden tot heden was te kort, dan dat ik ter vermelding van dat alles, de noodige informatiën had kunnen nemen. Ik moet dus dit, het schetsen naar waarde van alle verdiensten des overledenen, aan mijnen opvolger, of aan de Klasse waartoe hij behoorde, overlaten. Doch dit weet ik, en mag ik niet verzwijgen, dat zijn geheele leven aan de beoefening der letteren, bijzonder der Taal-, Geschied- en Dichtkunde was toegewijd; dat hij de vruchten van zijnen arbeid op onderscheidene wijzen heeft doen nuttig zijn, hetzij door de uitgave van doorwrochte schriften, waaronder behooren de uitgave en vertaling van het te voren niet uitgegeven derde boek van *Hugo de Groots vergelijking der Gemeenbesten*, en de vele schrandere ophelderende aanmerkingen op hetzelfde, wijders de beschrijving zijner *Reis naar het Noorden van Europa*, welke eenen schat van wijsgeerige Geschied- en Letterkundigen waarnemingen, aangaande de Volken dier Landen, welke hij doorreist heeft, bevat; en dan ook zijn Dichtstuk op den voor de Natuurlijke Geschiedenis der aarde zoo merkwaardige Parijschen berg *Montmartre*; het zij hij in onderscheidene gewigtige betrekkingen werkzaam was, vooral toen hij, in den post van Directeur-Generaal der Kunsten en Wetenschappen, het Gouvernement door zijne wijze, en ter bevordering van kennis en beschaving strekkende raadgevingen voorlichtte. Hij was al verder een ijverig en werkzaam Lid en voortlander van de meeste onzer Letterkundige Maatschappijen, en door het voorlezen of inzenden van uitgewerkte Verhandelingen, zoo wel als op elke andere wijze aan het doel van derzelve Instelling, bevorderlijk; waarvan ook het Archief van de Tweede Klasse des Instituuts getuigt. Zijn voorbeeld was tevens de schoonste loffpraak van vrijwillige en belangelooze letteroefeningen, daar deze, en de daaruit voortspuitende, voor

ver-

verstand en hart altijd vruchtbare, genoegens door hem steeds boven alle andere vermaken gesteld werden, die eene ruime mate van middelen hem vergunde te genieten. De dood van den Heer MEERMAN is derhalve een groot verlies voor het Instituut niet alleen, maar voor de Letterkunde in het Algemeen, en in de Jaarboeken van beiden zal zijn naam altijd in zegening blijven.

Onder de Korrespondenten, die in dit afgeloopen jaar aan het Instituut door den dood ontnomen zijn, moet ik u in de eerste plaats noemen den Heer GERRIT RYNDERS te Bellingeweer, Korrespondent der Eerste Klasse, die door zijne merkwaardige proeven over de Inënting der Rundveeziekte, door zijne bij de Maatschappij van Landbouw bekroonde Verhandelingen, en door zijne nuttige raadgevingen aan de landlieden, zich met regt den roem van eenen hoogstverdienstlijken Landbouwkundigen verworven had.

Door het overlijden van den Heeren GERARD te Brusfel, en BISSCHOP te Oxford, heeft ook de Tweede Klasse twee van hare Korrespondenten verloren. Eene der daardoor open gevallen plaatsen is reeds, door de benoeming van den Heer HYE SCHOUTHEER te Gend, weder vervuld geworden.

Met de Derde Klasse moeten wij almede het verlies van drie van hare Korrespondenten betreuren; van den verdienstlijken en lang vermaarden Letterkundigen, den Heer J. A. NODELL, te Rotterdam, wiens school zoo vele uitmuntende mannen heeft voortgebracht, en die zijn leven lang, met het gelukkigst gevolg, ter instandhouding en ingeving van den zuiveren smaak voor het schoone der Grieksche en Latijnsche Letterkunde heeft bijgedragen. Het leedwezen over dit verlies werd voor allen, die de beoefening en kennis der onovertreffelijke meesterstukken van Grieksche en Latijnsche Letterkunde op den regten prijs weten te stellen, verdubbeld door den dood van den werkzamen, geleerden en beminneuswaardigen J. O. SLUITER, Hoogleeraar te Deventer; een verlies voor de geleerde wereld

D 2

te